

M. Katiliškio viešosios bibliotekos konkursui

Zita Variakojtė
Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos 2a klasės mokinė

E I L Ė R A Š Č I A I

2005 m.

Zita Variakojytė

*

Apibendrinti MES

Sukylam prieš sniegą,

Bandom atgauti

Neprarastą miegą,

Bandom atgauti

Neprarastą šaltį,

Bandom išpirkt savo

Nuodėmes, kalnę,

Bandom pamest tai,

Ko dar neradom,

Bandom . . .

Nemažtom, iš kur atsiradom,

Bandom . . .

Retoriniai klausimai kyla . . .

Bandom, visai kol

Palūžtam, sudylam, . . .

Zita Variakojtė

*

Šilumai reikia elektros ,
Šilumai reikia šviesos ,
Šiandien, pagavusi žaibą,
Kuprinėj namo jį nešuos.

Šilumai reikia jo blyksnio.
Šilumai reikia? Tuo bus.
Sėdėti prie šviesoforo
Naktį . . . Kvailai nuobodu . . .

Šilumai reikia Pieštuko,
Šilumai reikia dažų:
. . . Dažniausiai jie būna raudoni
Pasitaiko tačiau ir
Žalių.

Šilumai reikia varpelių,
Šilumai reikia natų,
Šilumai dirba, už šilumą moka . . .
Šilumai reikia . . . Žmonių.

Zita Variakojytė

*

Prasimuša žuvys
Į platų pasaulį
Ir balsas išnyksta jame.
Žinau, tai gėdinga,
Žinau, tai nedora,
Kad su raidėm šnekėjom ore . . .

Pro ledą iš amžino pažado laužo
Keistai priartėja žolė.
Pro ledą ar langą?
Iš trečio balkono
Nukrito vienišė kėdė.

. . . Nukirpsiu sau plaukus
Be žirklių ir rankų,
Nukirpsiu ir žolę sode.
. . . Nesąmonių pilnas pasaulis
Perskrodžia
Svajonių dar pilną tave.

Ūmai apsigauanu:
Ne šitaip turėjau
Laikyti ant delno žuvis!
Joms jūros reikėjo! . .
Jos tyliai kalbėjo:
Suprask, jei kvėpuoti gali . . .

*

Pirmadienio rytas
- Kaip visada
Užsimiegojęs
Ritas gatve.
Pravirsiu ir rūką
Širyt išsklaidysiu,
Žolę pabalusią,
Dangų matysiu . . .

. . . Kentauras per dangų
Žiūrėk, atsuolioja,
Medžių viršūnės jam
Draugiškai moja,
Jis rudeniniais sparnais
Sumosuoja
Ir muzika, rodosi,
Tyliai užgroja . . .

Tas gatvių pilkumas
Neduoda gyventi:
Šaligatviai maišos po kojom, akim . . .
Pabėgti nemoku, galiu tik pasenti,
Galiu tik išskristi ne savo mintim . . .

Pernakt šiandien lijo ir veidrodis
Rodo
Tą lietų, tą audrą ant mano vokų . . .
Iškėsiu, nekėsiu,
Galop pasiduosiu . . .
. . . Pirmadienio rytas .
Mokyklon einu.

Zita Variakojytė

*

Pasibeldžia
Į ventiliacijos angą,
Tyliai krebždėti, įstrigti . . .
Baisu.

Pasibeldžia,
Lipnią juostą atplėšia
Šlubuodamas velkas:
Kas atidarys duris?

Pasibeldžia, kartojuos
Žodžius. Kaip išmokti?
Elektrą išjungė,
Belstukas neveikia,
Per naktį,
Atsuktą visu garsu.
Ačiū, ne,
Džiaugsmo Nereikia .

Zita Variakojytė

*

Prakeiktas vakaras
Ne šiandien – tai rytoj –
Be virvių pakaria.

Prakeiktas vakaras:
Nebesiuvu gaubtų lemputėms,
Neberandu tamsos,

Prakeiktas vakaras
Užbūrė.
Baltą lazda į rankas įbruko,
O pats kaip šuo,
Kurį sapnuoju naktimis,
Paspruko.

Prakeiktas vakaras.
O buvo iš pradžių
Toks kaip ir visi:
Bemiegis , susipynęs,
Kol neprakeikiau jo . . .

Zita Variakojytė

*

Paūmėjo galvojimas,
Vasarop – depresija,
Pirmosios dienos vakare
Išprotėsime.

Papaikęs vėl žvilgsnis,
Susivėlę plaukai,
Tai – vis dar aš,
Čia – vis dar namai.

Palaukim
Kol paštas namo parkelius,
“ išsikėlę iš buto “
Skambučiais papjaus. . .

Kasdien šventos naktys,
Darbų sąrašai,
Apyrankės mėtos
Sutrūkę visai. . .

. . .Nes vėjas neveikia,
Saulė vėl atjungta,
Apsisukus ant kulno
Iškeliavo žiema

Bet taip jai ir reikia!
Nelauksim, kol grįš!!!
. . . Švęstą vandenį pilam
Ant žolės – gal atgis ? . .

Zita Variakojytė

*

Po mano pagalve
- kojinė.
Trijų dienų
Neapykantos
Vaisius.
Jos dryžiai
Virsta sienomis,
Ir pasauliai kiti
Nebebaisūs.

Po mano pagalve
- kojinė.
Negyva. Ir be
Numerio.
Šiandien mane
Prižadino,
Pažadėjo man, kvailei,
Ir numirė.

Po mano pagalve
Rytas.
Mūsų smegenys
- kojinių valdos.
Ir kapai
Tobulai sulipdyti,
Ir buikai
Kopijuotos jų maldos.

Zita Variakojtė

*

Ardau savo megtinį. . .
Po truputį. . .
Po daug. . .
Iš lėto paslepiu savo
Iltis
Po straubliu.
Palegva ryju
Siūlus
Savo megtinio
Su įstrigusiom bakterijom.
. . . Nuisuku nuo savo
Ausų,
Sugeriu Nilo Vandeni
. . . Pėdomis
Nes
Man taip atsibodo
Pavydėti Žirafoms.
Esu.
Viskas taip, kaip aš noriu.

Zita Variakojytė

*

. . . Ir visi jie brokuoti.
. . . Ir visi nenupiginti.
Viskas, nepirksiu –
Reikės namie lyginti.

. . . Ir visi prasikalte,
. . . Ir visi susigūže,
. . . Ir visiems reikia rankų,
. . . Ir visiems jos . . . nulūže. . .

. . . Ir klijų jie neturi.
(Aš turiu, bet neduosiu,
Aš aštuntą sau veidą
Šiandieną klijuosiu!)

. . . Ir visi jie LAIMINGI,
. . . Ir visi bėgti gali,
. . . Ir visi jie . . . Samsonai . . .
. . . Praeinu aš pro šalį . . .

Zita Variakojytė

*

DRAUGĄ aš turiu ir draugę.
Jie abu. Dažniausiai retkarčiais.
Ne vaikai. Ir ne suaugę.
Taip gražiai, taip jaukiai šnekasi.

DRAUGĄ aš turiu ir draugę.
Jie abu. Ir su manim, ir be.
Jų nereikia laukt. Aš laukiu.
Jie negrįžta, neišeina. Tik yra.

DRAUGĄ aš turiu ir draugę.
Jie abu. Dažniausiai retkarčiais.
Aš einu. Žingsnius jie saugo.
Aš einu. Juk . . . nesustosim mes ? . .

Zita Variakojytė

*

Laputaite,
Nusimauk pačiūžas,
Nes jau paruoštos granatos,
Peiliai pagaląsti,
Laukia jie tavęs.

Laputaite,
Nusimauk pačiūžas,
Nes tave padovanos
Jie žmonai
Eilinei ir vienintėlei žudikei.

Laputaite,
Nusimauk pačiūžas,
Nes laidotuvių maršu taps tau
Raginimas sėst prie stalo,
Gerti tavo kančią.

Laputaite,
Nusimauk pačiūžas.
Ledas lūžta. . .